

χειρῶν θλίψεις· ἐνῷ δ' ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ ἐπαί-  
νιζε τὸ ὁδοιπορικόν, ὁδοιπορεῖ πρὸς τὸ βῆμα βαρὺς καὶ  
προγὰστῳ γαλονᾶς μὲ ἀπαιτήσεις ποιητοῦ—λόγος διὰ  
νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὁ κ. Τρικούπης—, ὁ κ. Χρυσοθέγγης·  
ὥδευεν ἐκεῖνος πρὸς τὸ βῆμα καὶ ἐγὼ πρὸς τὴν θύραν· εἰς  
τὴν ἀμιλλαν δ' αὐτὴν τοῦ δρόμου, εὐχαρίστως ἀναγγέλ-  
λω ὅτι ἐνίκησα ἐγὼ, ἀφοῦ πρὶν ἢ πῇ τὴν πρώτην λέξιν,  
εἶχον ἐγὼ φύγει καὶ ἀκόμη φεύγω.

Blowitz.

## ΒΟΥΛΗ.

Μ' ὅλο τὸ σέβας πούχουμε 'στοῦ Μπέη τὸ σαρίκι,  
σὲ στέλλουμε 'στὸ διάβολο, βουλή ἀγαπημένη·  
τόσον καιρὸν μᾶς τῶστρωσες εἰς τὸ κουβαρνταλῆκι,  
καὶ ἤλθες πρὶ ἀνάλατη, σαχλὴ καὶ κοιμισμένη.  
Ἐφαγες τὸν περιδρόμο καὶ ἤπιες δυνατὰ,  
καὶ πάλι μᾶς ἐνύσταξες μὲ τὰ χασμουρητὰ.

Πρὶν ἤθελες τούλάχιστον καὶ λίγο νὰ φωνάζης,  
μὰ τώρα καὶ τὰ δόντια σου βαρέθηκες νὰ δείξης,  
Τὸν Κουμουδούρο 'στὰ βουβὰ τὸν ἀποδοκιμάζεις,  
καὶ τὰ κλεισμένα 'μάτια σου δὲν εἰσπορεύς ν' ἀνοίξης.  
Μήπως χάσις σ' ἐπότισαν οἱ Μπέηδες, Βουλὴ,  
καὶ ζάλη τὸ κεφάλι σου ἐσχότισε πολλή;

Τὸν Κουμουδούρο ἔκαμες καλὰ ν' ἀποκηρύξης,  
ἀν κ' ἔλεγες πῶς 'στὸ σακμνὶ ἀπάνω θὰ τὸν βάλλης,  
καὶ θάκανες καλλίτερα τὴ ράχη νὰ μᾶς δείξης,  
παρὰ τὴν ἀποκηρύξι ἀδιάκοπα νὰ ψάλλης.  
Πρῶτα τὸν κόσμον νὰ χαλᾷς, μὲ δίκαις νὰ τρομάξης,  
κ' ἀπ' ὅλα τοῦτα ὕστερα νὰ ἀποδοκιμάξης.

Λσιπὸν καὶ τοὺς Βελέντσηδες, βουλὴ, συγχώρησέ τους,  
μὴ τοὺς καθίσῃς 'στὸ σακμνὶ, μὴ γὰρ κλεψιαῖς τοὺς κρίνης,  
ἀν θέλῃς, μόνο 'βρίσέ τους καὶ ἀποκηρύξέ τους . . .  
Εἶναι πολὺ καλλίτερο συχώρεσι νὰ δίνῃς.  
Ἄς ἦναι πάντα τῆς βουλῆς μεγάλα τὰ ἐλέη,  
κ' ἄς ἔχῃ ὅλων τὴν εὐχὴ καὶ τοῦ Σερίφ τοῦ Μπέη.

Ἄς κλέβουν, ἄς ἀδειάζουνε τοῦ ἔθνους τὰ Τραπεῖα,  
κ' ἐκεῖνοι εἶναι ἄρθρωποι, καὶ τί μποροῦν νὰ κάνουν;  
γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ἔγινε ἡ κάθε ἁμαρτία,  
καὶ οἱ θεοὶ καμμιὰ φορὰ θαρρῶ πῶς ἁμαρτάνουν.  
Ἀνελεῆμων ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ φανῇ,  
καὶ μόνον ἀποκηρύξεις ἄς ἦναι ἡ ποινὴ.

Κ' ἂν δὲν ἀφήσῃ τίποτα τῆς κλεφτουριᾶς ἡ κάππα,  
κ' ἂν τόσο ἀσυνεῖδητα τὰ ἄγια πωλοῦνται,  
συχωροχάρτια σκόρπιζε εἰς ὅλους σὰν τὸν Πάππα,  
κ' οἱ νόμοι ἄς ὑβρίζονται καὶ ἄς κλωτσοπατοῦνται.  
Ἄς τρώγῃ τὸ 'Ρωμαῖκο ἡ λέπρα καὶ ἡ ψώρα,  
καὶ σὺ 'Αποδοκίμαζε, Προστάτενε, Συχώρα.

Souris.

## ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»

Εὐχαριστῶν τῷ ἀξιολόγῳ συντάκτῃ τοῦ περὶ Συνε-  
δρίου τῶν Ἑλλ. ἱατρῶν ἄρθρου, ἐπὶ τῇ εὐφύμῳ μνεῖα,  
ἣν ἐποιήσατο ἐν αὐτῷ καὶ περὶ ἐμοῦ, τὸν παρακαλῶ νὰ  
ἐπανορθώσῃ τὴν περὶ νέας ἀνταλγικῆς (οὐχὶ δὲ καὶ ἀν-  
τινευρικῆς) ιδιότητος τῆς ἐργοτίνης, ἀνακοίνωσίν μου,  
περὶ ἧς λέγει, ὅτι ἐλαχίστην ποιοῦνται μνεῖαν οἱ Εὐρω-  
παῖοι ἱατροί· ἐγὼ δὲ ἀξιῶ ὅτι οὐδεμίαν περὶ αὐτῆς  
μνεῖαν ποιοῦνται, διὸ καὶ τὴν ἀπεκάλεσα νέαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1882

Μύρων Νικολαΐδης

## ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ Μὴ Χάνεσαι,

Μετὰ τὸν κ. Γιοβάνωφ ὁ καθηγητὴς κ. **Καραμή-  
τας** ἀνῆλθε τὸ βῆμα, ἐρχόμενος αὐτὸς πρῶτος ἐκ τῶν  
Ἀθηνῶν ἱατρῶν, ὅπως βεβαιώσῃ ὅτι ἐν τῇ πόλει τοῦ  
Κέρωπος, ἀν οἱ πλείότεροι τῶν ἱατρῶν εἶνε μεταπράται  
ὑγείας, ὑπάρχουσιν ὅμως τινές, οἵτινες οὔτε παρατηρη-  
τικῆς δεινότητος στεροῦνται, οὔτε ἐπιμελείας, ἀλλ' οὔτε  
μαθητέως τοιαύτης, ὥστε τὰ ἐκ τῶν δύο πρώτων προτε-  
ρημάτων προκύπτοντα νὰ κατατάξωσι καὶ ἐκθέσωσι διὰ  
λόγου καθαρῷ καὶ νευρώδους. Διότι ἐπὶ χρόνον μακρό-  
τερον τοῦ δεδομένου συνεκράτησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀ-  
κροατηρίου πραγματευθεὶς περὶ τῶν συνηθεστέρων ἐκφάν-  
σεων τῆς δι' ἐλῶδους μιάσματος δηλητηριάσεως ἐν Ἀθή-  
ναις. Ἀφοῦ διὰ βραχείων ἐπολόγησεν, εἰπὼν ὅτι ἡ νοσο-  
λογικὴ εἰκὼν τῆς ἡμετέρας πατρίδος εἶνε κατὰ τὸ πλεῖ-  
στον ἄγνωστος δι' ἑλλειψιν ἀπογραφικῶν πληροφοριῶν,  
ὅτι τὰ μικρὰ κατὰ καιροὺς ἀναφανέντα ἔργα δὲν ἀρκοῦσι  
ὅπως συστήσωσιν αὐτὴν, καὶ ὅτι τέλος εὐχῆς ἔργον θὰ  
ἦτο ἡ ἀνάστασις τῶν δημοσίων ἱατρῶν, ὑποχρεωμένων  
νὰ δίδωσιν κατ' ἔτος πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν, εἰ-  
σῆλθεν εἰς τὸ κύριον αὐτοῦ θέμα, τὴν σπουδὴν τῶν ἐλῶ-  
δων πυρετῶν ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τῶν ἀπὸ μακροῦ σημειουμένων ἐν τοῖς βιβλίοις  
τῆς Ἀστυκλινικῆς, συνέλεξε ἀριθμὸν ἴσον πρὸς 10,373  
παθόντων ἐκ τοῦ νοσήματος τούτου. Τὸν μέγαν τοῦτον  
ἀριθμὸν τῶν ποικίλων περιστατικῶν μελετήσας ἠδυνήθη  
νὰ ἐξαγάγῃ διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν τὰ ἐξῆς περίπου  
συμπεράσματα. Ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πασχόντων ἀπὸ  
διαλείποντας πυρετοὺς κυμαίνεται κατὰ τὰ διάφορα ἔτη  
ἀπὸ τοῦ  $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{5}$ , ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ νοσήματα τὰ παρα-  
τηρούμενα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ὅτι κατὰ μῆνας οἱ πυρε-  
τοὶ οὗτοι ἀναφάνονται ἐπιβεβαιουῦντες τὸν κανόνα τοῦ  
Hirsch· ὅτι ὡς πρὸς τοὺς τύπους συνηθεστέρος εἶνε ὁ  
ἀμφημερινὸς καὶ τριταῖος, σπάνιος ὁ τεταρταῖος· οἱ δὲ  
λοιποὶ τύποι φαίνονται αὐτῷ μετὰ τοῦ ἱπποκράτους κα-  
κῆς παρατηρήσεως ἀποτελεσμα· ὅτι οἱ ἀμφημερινοὶ εἶνε  
συχνότεροι τῶν τριταίων, οὗτοι ὅμως συνηθεστέρον ὡς